

P A S T Ö R VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

C.J. MAHANEY

SOVEREIGN GRACE CHURCHES

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

C.J. MAHANEY

Bu kitabın ücretsiz e-kitap haline erişmek için yukarıdaki URL'yi kullanınız veya telefonunuzla QR kodu tarayınız.

**SOVEREIGN GRACE
CHURCHES**

SOVEREIGN
GRACE
CHURCHES

<https://tureuro.sovereigngrace.com/home>

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

Yazar: C.J. Mahaney

Özgün Adı: The Pastor and Personal Criticism

Çeviri Tarihi: 2023

- Özgün Özdemir (Çeviri)
- Kaan Çerçi (Çeviri Editörü, Düzelti)
- Mark Waite (Genel Yayın Yönetmeni, Dizgi & Kapak Tasarımı)

Bu, C. J. Mahaney tarafından yazılan "The Pastor and Personal Criticism" adlı kitabın yetkili Türkçe çevirisidir. Kitap orijinal olarak 2011 yılında Sovereign Grace® Churches tarafından İngilizce olarak yayımlanmıştır. Telif Hakkı © 2011 Sovereign Grace® Churches tarafından korunmaktadır.*

Bu kitapta kullanılan tüm Kutsal Kitap ayetleri, aksi belirtilmedikçe, Kutsal Kitap Türkçe Yeni Çeviri'den alınmıştır. Kutsal Kitap © The Bible Society in Turkey (Kitab-ı Mukaddes Şirketi), The Translation Trust (Yeni Yaşam Yayınları), 2001, 2008. Tüm yayın hakları Kitabı Mukaddes Şirketi'yle Yeni Yaşam Yayınları'na aittir ve izin ile kullanılmıştır.

30 Ocak 2024

---

*This is an authorized Turkish translation of *The Pastor and Personal Criticism* by C. J. Mahaney, originally published in English by Sovereign Grace® Churches in 2011. Copyright © 2011 by Sovereign Grace Churches.

1

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

Sık sık, 27 yıl boyunca Covenant Life Kilisesi'nde pastörlük yapmanın nasıl bir şey olduğu sorulur. Bu soruyu duyar duymaz şu cevabı veririm: Bu olağanüstü kiliseye hizmet etmek benim için büyük bir ayrıcalık ve sevinçtir. Bu kilisenin üyesi olan birçok nazik insanın gündelik olarak bana destek verdiğini söyleyeceğimden eminim.

Ve bu deneyim bana özel değildir. Sovereign Grace Kiliselerinde pastörlük yapmak, her hafta ve sık sık her gün teşvik dolu sözler duymak demektir. Şükranlıkla dolu, bizi seven ve minnettarlıklarını ileten insanlara hizmet etme ayrıcalığına sahibiz. Desteklerini ve teşviklerini hak etmiyoruz ve pastörel hizmetimizi saf bir sevinç haline getiriyorlar.

En azından birçoğu öyle...

Her kilisede, özellikle minnettar olmayan, sizinle sadece eleştirel bir biçimde iletişim kuran kişiler olacaktır. Ve bu her pastör için belirli bir derecede norm olacaktır.*

---

*Bu seride *eleştiri* ve *düzeltilme* terimlerini birbirlerinin yerine kullanacağım. Bu iki terim arasındaki farkın farkındayım: *Eleştiri*, hataları çözme kaygısı olmaksızın hataların dile getirilerek onaylanmasıdır; *düzeltilme* ise bir hatayı düzeltmeye yönelik geri bildirimdir. Aradaki fark gözlemcinin niyetinde yatıyor gibi görünmektedir: Biri sadece görünürdeki kusurlara işaret ederken, diğeri görünürdeki kusurlara işaret eder ve değişim getirmeye yardımcı olmaya çalışır.

Eğer bir pastörseniz, eleştirileceksiniz. Belki bugün değil, belki yarın, ama eninde sonunda eleştirinin acısını hissedeceksiniz.

Kilisenizdeki insanlar sizi eleştirebilir, kiliseden ayrılanlar sizi eleştirebilir ve hatta tamamen tanımadığınız yabancılar bile sizi eleştirebilir. Eleştiri düşmanlardan ve dostlardan gelecektir. Eleştirinin bazıları doğru olacak, bazıları yanlış olacak ve bazıları ise tamamen kötü niyetli olacaktır. Ama kesinlikle eleştirileceksiniz.

Eleştiriye bekleyebileceğimiz birçok neden mevcuttur:

- Bir pastör, her ne kadar olgun veya iyi niyetli olsa da, yüreğinde ve hizmetinde her zaman bulunacak olan kendi günahı yüzünden eleştirilebilir (Yakup 3:2).
- Bir pastör, yeteneklerinde sınırlı olduğu için eleştirilebilir, yani liderliğinde her zaman zayıflıklar olacaktır.
- Bir pastör, genellikle ortalamanın altında vaazlar verebileceği için eleştirilebilir. (Bir vaazımdan sonra bir kişi, “Peki hafta içi nerede çalışıyorsun?” diye sormuştu. Sanırım vaaz vermenin mesleğim olamayacağını düşündü.)
- Bir pastör, insanlar gururlu ve nankör olduğu için eleştirilebilir.
- Bir pastör, günahkâr ve düşmüş bir dünyanın bir parçası olduğu için eleştirilebilir.

Ancak, her iki durumda da pastörün tepkisi benzer olduğundan, bu seride kelimeler arasında dikkatli bir ayırım yapmanın gerekli olmadığını düşünüyorum.

Ancak, pastörler olarak sık sık unuttuğumuz daha önemli bir neden de mevcuttur:

- Bir pastör, Tanrı'nın kutsallaştırma sürecinin bir parçası olarak eleştirilebilir. Tanrı eleştiriyi putlarımızı açığa çıkarmak ve pastörün alçakgönüllülükte büyümesi için kullanabilir.

Tanrı, bu amaca hizmet etmesi için birçok kişiyi aracı olarak kullanır.

Püriten Richard Baxter bunu iyi anlamıştı. “*The Reformed Pastor*” adlı kitabında, pastörler için şunları yazdı:

“Birçok insanın gözleri sizin üzerinizde olduğu için, düşüşlerinizin seyircileri olacaktır. Diğer insanlar gözlenmedikleri için günah işleyebilirken, siz bunu yapamazsınız. Ve bunun bir merhamet olduğunu düşünmelisiniz - sizi izlemek için gözleri olan ve kusurlarınızı size söylemeye hazır birçok kişi olduğu için, en azından günahlarınızı önlemek için diğerlerinden daha büyük yardımcılara sahipsiniz. Kişinin eleştirisi her ne kadar zarar vermek amacı taşısa da avantaj her zaman sizdedir.”¹

Baxter'a göre, birçok insanın eleştirisi aslında pastörler için büyük bir avantajdır. Bu büyük bir merhamettir -en azından kendime sürekli olarak söylediğim şey budur-. Ve kendime bunu hatırlatmaya devam etmeliyim çünkü eleştiri kişisel tercihim değildir.

Daha az acı veren yollarla olgunlaşmayı tercih ederim. İşte bahsettiğim şey bu!

Ancak gerçek şu ki, yıllar içinde aldığım harika teşviklerin hepsinden daha fazla eleştiri ve düzelti aracılığıyla daha fazla olgunlaştım.

Bu nedenle Tanrı, pastörleri olgunlaştırmak için eleştiriye kullanıyor gibi görünmektedir. Bu, işin standardı gibi görünüyor ve bu, Tanrı'nın kendi gururumu ve günahımı görmemi sağlamama yardımcı olmak için büyük bir merhamet işidir.

Sonuç

Eğer bir pastörseniz, eleştirilere ve düzeltilere maruz kalacaksınız. Bu kaçınılmazdır, buna hazırlıklı olmalıyız ve bu eleştiri (hem dostlardan hem de dost olmayanlardan) kesinlikle hayati önem taşır. Çoğu zaman eleştirilere alçakgönüllü tepki vermediğim için pişmanlık duyuyorum.

Dolayısıyla gelecek hafta boyunca “Pastör ve Kişisel Eleştiri” serisinde bu konuyla ilgili düşüncelerimi, Kutsal Kitapsal değerlendirmelerimi ve kişisel deneyimlerimi paylaşacağım.*

---

*Bu makale serisi ilk olarak Ocak ve Nisan 2011 tarihleri arasında C. J.'in blogunda yayınlanmıştır.

2

ELEŞTİRİLDİĞİNDE PASTÖRÜN KARŞILAŞTIĞI AYARTILAR

Kişisel eleştirinin iğnesi acı vericidir ve aynı zamanda çok tehlikeli olabilir. Eleştiri geldiğinde, birçok ayartı da beraberinde gelir. Genellikle eleştirildiğimde verdiğim tepki yüreğimdaki gururun varlığını açığa çıkartır.

Tim Keller, kişisel eleştiriyle birlikte gelen ayartıları iyi bilir. Şöyle yazmıştır:

“Eleştiri almanın en büyük tehlikesi itibarınıza değil, yüreğinize zarar vermesidir. Bu adaletsizlik duygusu oluşturur, kendinize acır ve eleştirmeni küçümsemeniz için sizi kışkırtır.”²

David Powlison, Tim'in bu cazibeleri iyi bildiğini paylaşır. Bir adam David'in hayatıyla ve hizmetiyle ilgili eleştiriler yayınlamaya başladı. Bu süreçte David, kişisel eleştiriye aşırı derecede düşünmeye başlamıştı. Yüreğinde birçok günahın açığa çıktığını ekler: İtibar sevgisi, iyi düşünülme isteği, adil bir şekilde muamele görme isteği, belirli bir idealizm ve Beden'in birliği konusundaki romantik bir düşünce. “Bu adam bir Hristiyan olduğunu söylüyordu” dedi David. “Peki neden anlayamıyoruz? Neden bu sürekli olarak benim başıma geliyor?”

David, Rabbin bu eleştiriyi yüreğindeki putları açığa çıkarmak için nasıl kullandığını ve bu süreçte Mezmur 31'in ruhuna nasıl hizmet ettiğini daha fazla açıklar. Bu mükemmel mesajını 2007 Pastörler Konferansı'nda aktarır.

Bu ayartıları kendim de çok iyi biliyorum. Eleştiri yüreği özel bir şekilde ortaya çıkartabilir ve çoğu zaman gördüğümüz şey pek iç açıcı değildir.

“Adaletsizlik” karşısında kendime acırım. Bill Farley, “Kendine Acıma Zehri” adlı harika makalesinde “kendine acımanın kökeninde ‘gurur eylemi’ bulunmaktadır” yazar ve “kendinize acımanızın nedeni, hak ettiğinizi düşündüğünüz şeyi almadığınız için kendinize acıma eğilimidir.”³ diye ekler. Pastör, “Ben teşvik bulmayı hak ediyorum ve bu kişi bunu anlıyor gibi görünmüyor veya dikkat etmiyor veya hizmet ettiğim birçok şeyi fark etmiyor!” düşüncesine kapılma ayartısıyla karşılaşacaktır.

Eleştirmenden nefret etmeyle sınıyorum. Beni eleştireni günahkâr bir şekilde yargılıyorum ve eleştirinin içeriğine odaklanmaktansa neden onu etkileyemediğimi düşünüyorum. Bahsettiğim şeyi daha dün biri beni nazikçe düzelttiğinde yaptım. Gururu kendi yüreğimde gördüm.

Eleştiri geldiğinde, günaha düşme ayartısı hızlı ve şiddetli bir şekilde pastörün yüreğinde ortaya çıkar. Ve bir pastör eleştirilere hazırlıklı değilse, Tanrısal olgunluğu değerli görmezse, eleştiriyi kucaklamaktansa küçümser. Ne yazık ki, birçok kez ben bunu yaptım.

Ancak Tanrı'nın lütfuyla, başka bir alternatif vardır. Kişisel eleştiriyi kişisel alçakgönüllülük üretmek için Tanrı tarafından egemence tasarlanmış bir araç olarak görebiliriz,

hatta eleştiri haklı olmasa bile bunu yapabiliriz. John Newton şöyle yazıyor:

“Rab gururluya ve kibirliye karşıdır. Bu kötülüklerin tohumları kendi çocuklarının yüreğinde gizlidir; ancak kendisini sevenlerin yüreklerinde kalmamasına izin vermek yerine, onları kendisini sevdiği için acımasızca yok eder veya büyümesini engeller.”⁴

Eleştiri, pastörün gururunu yok etmek için Tanrı'nın kullanacağı birçok yoldan sadece biridir. Ancak bu bakış açısına sahip olduğumuzda, eleştiri geldiğinde (ki gelecektir) gururla karşılaşmak yerine alçakgönüllülükle kucaklarız.

3

ELEŞTİRİYİ KUCAKLAYARAK BİLGELİK ÖĞRENMEK

Yıllar önce Süleyman'ın Özdeyişleri'ni incelediğim bir çalışma sırasında, bilgelik kazanmanın sık sık düzeltinin bir meyvesi olduğunu keşfettiğimde şaşırılmışım (bkz. Süleyman'ın Özdeyişleri 9:8, 19:25, 29:15). “Elbette düzelti ve eleştiri *olmadan* bilgelik kazanmak mümkündür” diye düşünüyordum.

Görünüşe göre değilmiş.

Süleyman'ın Özdeyişleri üzerine yaptığı yorumda Derek Kidner, bilgelik “sık sık düzelti ile gelir”⁵ dedi. Bu ifade şimdi aklımda sıkıca yerleşmiş durumda. Bilgeliği hayatınızda konut kurmasını isterseniz, yalnız seyahat etmeyi tercih etmediğini göreceksiniz.

Eğer düzelti olmadan bilgelik kazanabilseydik -keşke!- şimdiye kadar bunu yapmanın bir yolunu bulur ve muhtemelen bunu açıklayan çok satan bir kitap yazardım. Ama durum böyle değil. Bilgelikte büyümeyi eleştiriden, düzeltiden ve azarlamadan ayıramayız.

Düzeltiliye Açık Olmak

Tanrı genellikle başkalarının eleştirisini, yüreklerimizdeki putları göstermek ve alçakgönüllülüğümüzde büyümeyi hızlandırmak için kullanır. Bu yüzden pastörler eleştiriyi kabul etmeye hevesli olmalıdır. Düzeltiliyi kabul etmeye hevesli olmak zorundayım ancak genellikle buna meyilli değilim. Ve bunun sebebi bilmediğim bir nokta değildir. Gururlu bir adam olduğumun farkındayım.

Ancak Süleyman'ın Özdeyişleri bize bilge bir adamın düzeltiliyi sevdiğini öğretir:

Alaycuyu azarlama, yoksa senden nefret eder.

Bilge kişiyi azarlarsan, seni sever. (Süleyman'ın Özdeyişleri 9:8)

Alaycı düzeltileri kesinlikle reddeder ve onu getiren kişiyi sevmez. Diğer yandan bilge adam eleştiriyi kucaklar ve getiren kişiyi sever. Bu ayet üzerine yorum yapan John Kitchen, “sevmek” kelimesinin ne anlama geldiğini açıklar:

Günahımı yüzüne vurduğunuzda, açığa çıkardığımızda ve azarladığınızda, bilge adam sizi “sevecektir”. Bu muhtemelen aşırı olumlu duygularla ilgili değildir, ama daha çok sunduğunuz gerçeği kabul etmek, onu kucaklamak ve öğrenmekle ilgilidir. Gerçekten de bir azarlama muhtemelen duygusal dengeyi bozar ve sizi rahatsız eder, ancak bilge kişi gerçeği duyar ve onu Tanrı'dan gelen yaşamın bir armağanı olarak tanır.⁶

Eleştiri bir armağan olabilir. Ve bir kişinin düzeltiye nasıl yanıt verdiği, Süleyman'ın Özdeyişleri'nde **budala** ile **bilge adam** arasındaki en açık farklardan biridir:

- Bir **budala** düzeltiye ihtiyaç duyar, ancak bunu takip etmeyi veya kabul etmeyi reddeder.
- **Bilge adam** budaladan daha az düzeltiye ihtiyaç duyar, ancak bunu takip eder ve kabul eder.

Düzeltiliyi takip etmek ve kabul etmek, bilgelik kazanmanın bir yolu olarak kabul edilir. Bilge adam bunu bilir, budala bunu reddeder. Bu, bilge adamı *bilge*, budala adamı *budala* yapan şeydir. Bilge adam için eleştiri, kişisel olarak alçakgönüllülük ve bilgelikte büyümenin potansiyelini taşır.

Zorluk

Farkına vardığım şey şudur: Eğer bilgeliği değerli buluyorsam, bunu düzeltiyi arayışım ve tepkimde görürüm. Ancak eleştiriye karşılama, düzeltiyi takip etme ve azarlamayı kabul etmezsem, gerçekten bilgeliği değerli bulmuyorum demektir.

Bunları yapmak kolaydır:

- Bilgelik istemek kolaydır.
- Bilgeliği sevdiğimi söylemek kolaydır.
- “Bilgelikte büyüme istiyorum.” demek kolaydır.
- “Tanrım, bana bilgelik ver.” demek kolaydır.

Zor olan şey şudur:

- Eleştiriye alçakgönüllü bir şekilde yanıt vermek zordur.

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

Burada Tanrı'nın kutsallaştıran lütfuna ihtiyacım var.

Müjde tarafından alçaltıldığım için düzeltiyi alçakgönüllülükle kabul etmek ve hatta takip etmek istiyorum.

Budala olmaktansa bilge olmak istiyorum.

4

**NAZİK VE ACI VEREN
YARALAR**

Eleştiri yaralar. Acı verir. Tüm yaralar haklı yaralar değildir, bazı yaralar kılıç gibi delici olan dikkatsiz kelimelerden kaynaklanır (Süleyman'ın Özdeyişleri 12:18). Ancak burada söz ettiğim şey, dikkatsizce söylenen kelimelerin yarattığı acılar değildir. Bugün burada haklı bir eleştirinin açtığı yaralardan bahsetmek istiyorum. Bir dostunuzdan gelse bile eleştiri yaralar.

Ancak, eleştirinin *neden* yaraladığını hiç düşündünüz mü?

Bence bunun basit yanıtı, eleştirinin günahtan arındırılmamış günahı yaralamasıdır. Bilge ve ihtiyar bir pastör bir zamanlar bana şöyle demişti: “C. J., canını ne acıtıyorsa, hâlâ yüreğinde ölmemiş demektir.”. Ve çoğu zaman eleştirinin acıttığı şeyin bu olduğunu düşünüyorum. Hâlâ yaşayan, hâlâ nefes alan gururum.

Eleştiriyi ve düzeltiyi kabul etmek gerekir çünkü bu, hayatımdaki kör noktaları ve ölmemiş gururu ortaya çıkarır (Koloseliler 3:5, 12). Bu nedenle düzeltiyeye ihtiyaç vardır. Ancak bunu söyleyerek, eleştiriyi kabul etmenin acısız veya keyifli olacağını iddia etmiyorum. Tam tersi!

Davut bunu anlamıştı. Düzeltinin faydasını ve aynı zamanda acısını da anlamıştı:

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

Doğru insan bana vursa, iyilik sayılır,

Azarlasa, başa sürülen yağ gibidir,

Başım reddetmez onu. (Mezmur 141:5)

Doğru mu okudum ben? *İyilik* mi?

Ben kesinlikle Davut'la aynı bakış açısını paylaşmıyorum.
Bu tür bir iyiliği kesinlikle tercih etmem!

Ancak, sadık bir dostun eleştirisi (ve bazen düşmanın bile) bir *iyiliktir*. Bu, endişe duyulması gereken bir noktayı işaret eden bir dostun ve en önemlisi Tanrı'nın iyiliğinin ifadesidir. Çünkü genellikle eleştiri yoluyla hâlâ yaşayan düşmanımı - günahımı- algıları.

Eleştiri kabul etmek acıtır. Her zaman can yakar. Eleştiriyi kabul etmeyi mutlulukla karşılayacağım bir noktada olgunlaşmayı beklemiyorum. Bir yara, bir yaradır. Bir iz bırakır. Acıtır. Fakat buna ihtiyacım var.

Doğru insan bana vurursa, iyilik sayılır. Onu reddetmemeliyim.

5 ELEŞTİRİ GELDİĞİNDE PASTÖRÜN EŞİ VE ROLÜ

Bir pastör eleştirildiğinde, eşi muhtemelen eleştiri yapan kişiye karşı kocasının yerine öfkelenme eğiliminde olacaktır. Onu sevdiği için, kocasını tüm saldırılardan, eleştirilerden ve düzeltilerden korumak isteyebilir.

Bu başlangıçtaki bir tür ayartı olabilir ve uygun gibi de görünebilir, ancak değildir. Bunun yerine, farklı ve çok daha önemli bir rol oynamalıdır. Kocasının yüreğinde ve yaşamında değişime yol açacak bir rol oynamalıdır.

Açıklayayım.

İçeriği Koruma ve Paylaşma

Eleştiri geldiğinde, pastör eleştiriyi karısıyla paylaşmak konusunda bilgece davranır. Ancak bunu yaparken eşini şu tahmin edilebilir tuzaklardan korumalıdır. Bunu şu şekilde yapar:

İlk olarak, kendi yüreğini ve niyetlerini incelemeli, alçakgönüllü olmalı ve eleştirinin değerini Kutsal Kitap perspektifiyle gözden geçirmelidir.

İkinci olarak ve mümkün olduğunca eleştiriyi ve düzeltiyi nesnel bir kulakla dinlemeli, getiren kişinin tutumuna

takılmamalı veya eleştirinin ayrıntılarında boğulmamalıdır ki bu yanlış olabilir. Ayrıca pastör, düzeltiyi getiren kişinin tutumundan kaynaklanan sıkıntısını eleştirinin içeriğinden ayırmayı öğrenmelidir. Sonra eşine dönebilir, eleştirinin bu noktalarını paylaşabilir ve şunu sorabilir: “Bunu deneyimlerinden doğrulayabilir misin? Hayatımda bunu görüyor musun?”

Üçüncü olarak, eleştirel gözlemi eşiyile paylaşırken, sohbetin eleştiren kişiyi eleştirme noktasına evrilmediğine dikkat etmelidir. Eşinin desteğini, sadakatini, kendisini savunmasını ve onayını aramak yerine eleştirinin geçerli olup olmadığını ayırt etmeyi arzulamalıdır.

Eşim ve Tanrı’ya Sadakatim

Kimse bizi eşimizden daha iyi tanımaz. Ve eleştirinin doğruluğunu görmeme yardımcı olmak için güvenilebileceğim tek bir kişi varsa, o da Carolyn’dır. Onu bu yaygın tuzaklardan koruyarak ve eleştiri içeriğini ona aktararak, eleştirinin geçerliliğini fark etme konusunda ona güvenirim.

Carolyn sayesinde yıllarca birçok kez düzeltiyeye nasıl cevap verdiğim değişiklik gösterdi. Diğerlerinin düzeltisini basitçe reddeceğim birçok zaman, Carolyn geçerliliği olan birçok şeyi yüzüme vurdu.

Her koca, eşinin bu şekilde gösterdiği iyiliğine ihtiyaç duyar. Ancak yine de bu benim tercihim değildir! Birçok kez eleştiriyle ilgili fikri paylaşıyormuş gibi hissetmedim ve eleştiren kişiyi reddettim. Eşimin bana katılmasını beklerken sadece konuşurken bile yüz ifadesinin değişmesiyle eleştirinin geçerli olduğunu anladım.

Bu, onun tarafından bir iyilik eylemiydi. Açıkça benim tercih ettiğim türde bir iyilik değil. Carolyn'ın *sadece* destekleyici teşviklerini, sadakatini ve beni savunmasını tercih ederim (ve bunları sağlıyor). Eleştirilere katılmaktansa beni eleştiren kişilere beraber sataşmayı tercih ederim.

Ama Tanrı'nın iyiliği birçok farklı şekilde bana ulaşır ve bunun bir biçimi, eleştiriden kaynaklanan iyiliktir. Eşin kocasına öfkelenmeden yanına gelip eleştirinin doğruluğunu teyit etmesine yardım etmesi gereklidir. Ve eleştiriyi kabul etmek istemediğim için eleştirinin doğruluğunu teyit etme yardımına karşı biraz çekinerek yaklaşıyorum.

Ancak bunun benim için yararlı olduğunu öğrendim. Tanrı'nın nezaketi birçok farklı şekilde bize ulaşır. Eşimizin bizi eleştirmesi bunlardan biridir.

Bundan her ne kadar hoşnut olmasam da, Tanrı bana böylesine uygun bir yardımcıyı Carolyn aracılığıyla sağlamıştır.⁷

6

AHLAKİ PORTREMİ BİRKAÇ LEKE İLE TAMAMLAMAK

Yıllar boyunca Charles Spurgeon'ın yazılarından ve vaazlarından birçok alıntı benim için önemli oldu. Ve özellikle kişisel eleştiri konusunda bana büyük yardımı dokunan belirli bir alıntı var. Bu alıntıya, kişisel eleştirinin gelmesinden önce (eğer önceden uyarılmışsam) veya eleştiri ortaya çıktıktan sonra bakarım (eğer sürprizse). Hem yaklaşan eleştiriye yüreğimde hazırlar hem de eleştiri paylaşıldıktan sonra yüreğime bakış açısı sunar.

İşte alıntı:

Kardeşlerim, eğer bir kişi senin hakkında kötü düşünüyorsa, ona kızma; çünkü sen, düşündüğünden daha kötüsün. Eğer seni yanlış bir noktada suçluyorsa, yine de memnun ol, çünkü seni daha iyi tanısa suçlamayı değiştirebilirdi ve düzeltiden hiçbir şey kazanmazdın. Eğer ahlaki portreni çizdirdiysen ve çirkinse, yine de memnun ol, çünkü sadece birkaç siyah leke daha olsaydı gerçek suretine daha da yaklaşırdı.⁸

Yıllar boyunca, olumsuz bir tutum sergileyen birinden gelen eleştirilere maruz kaldım. Bu olduğunda, bu tutumdan rahatsız olma ve eleştirinin bu tutumun etkisi olduğunu ve bu nedenle kesinlikle yanlış olması gerektiğini hızlı bir şekilde

sonlandırma eğilimindeydim. Eleştiri yanlış olsa bile, bu eleştiriye kabul etmediğim için hissettiğim rahatlık, Spurgeon'ın sözlerini hatırladıkça sönükleşir.

Eleştiri yanlış olsa bile gururlanmaya yer kalmaz. Çünkü kendi günahlarımı eleştirenden daha iyi biliyorum. Daha da önemlisi, Tanrı bütün günahlarımı mükemmel bir şekilde biliyor. Yani düzelti tamamen yanlış olsa bile bundan gurur duymamalıyım.

Bu bilgi, eleştiriye hızlıca karşı çıkmaktan ve başkalarının algıladıklarını hızlıca eleştirmekten beni alıkoyar. Eleştiri her zaman şu basit dersi öğrenmeme yardımcı olabilir: Düşündüklerimden daha kötü biriyim!

Spurgeon'ın bu alıntısı beni alçaltır, gururumu sınırlar ve başkalarının gerçek günahımı doğru bir şekilde görmeyebileceği zaman dâhi bir Kurtarıcı'ya her zaman ihtiyacım olduğunu hatırlatır. Yıllar içinde öğrendim ki eleştiri yanlış olsa bile, beni alçaltmalı ve Tanrı'nın karşısında günahkârların sahip olduğu portreyi hatırlatmalı. Eleştiri yanlış olsa bile, gerçek suretimizden kesinlikle daha iyidir.

7

ELEŞTİRMENLERİNİZLE NAZİKÇE İLGİLENİN

Tüm hayatım boyunca John Newton neredeydi?

Newton, son zamanlarda benim için bir rehber haline geldi. Pastörel alçakgönüllülük, merhamet, bilgelik ve cesaretin nadir bir örneğidir ve her zaman teolojik bilgiye dayanmakla birlikte Müjde merkezlidir.

Onun ikna edici pastörel örneğini özellikle mektuplarında kullandığı sözlerinde görüyorum. Bu mektuplar öncelikle belirli kişilere yazılmış ve daha sonra geniş bir okuyucu kitlesi için kitap olarak yayımlanmıştır. Bu mektuplar ruhum ve hayatım üzerinde büyük bir etki yapmış ve eleştirilere nasıl bakmam ve nasıl yanıtlamam gerektiği konusunda fark yaratmıştır. Özellikle “Tartışma Üzerine”⁹ başlıklı mektubu bunun için geçerlidir.

Bu mektupta Newton, teolojik bir tartışma sırasında rakibe nasıl alçakgönüllü bir şekilde cevap verileceğini açıklar. Bağlam açıkçası kişisel eleştiriden farklıdır, ancak Newton'ın öğretisinin eleştirilere maruz kalan pastörler için de geçerli olduğunu göreceksiniz.

Mektubunda Newton'ın yaptığı üç önemli nokta şunlardır:

1. Eleştiren kişi için dua edin.

Eleştiren kişiyi düşünürken, ona Rab'bin öğretisini ve bereketini samimi bir dua ile aktarmak için çabalamalısınız. Bu uygulama, yüreğinizi ona karşı sevgi ve şefkatle doldurmaya doğrudan katkı sağlayacaktır.

Aslında, sürekli dua ettiğim birini haksız yere yargılamak ya da ondan nefret etmek benim için zordur.

2. Eleştiren kişi imanlıysa, onu Mesih'te kardeşiniz olarak görün.

Eleştiren kişiyi bir imanlı olarak kabul ederseniz, sizinle aranızda olabilecek teolojik tartışmalara rağmen, Davut'un örneğini takip ederek ["Benim hatırım için genç Avşalom'a sert davranmayın" (2. Samuel 18:5)], birbirinize dair sahip olduğunuz sevgiyi de düşünmelisiniz. Bu, eleştiriye daha büyük bir sabır ve hoşgörü ile yaklaşmanıza yardımcı olabilir. Rab onu sever ve ona sabreder; bu nedenle onu küçümsemeyin veya sert davranmayın. Rab size de sabreder ve sizin de bağışlanmaya ihtiyacınız olduğunu bilerek başkalarına şefkat göstermenizi bekler. Bir gün cennette buluşacaksınız; o zaman bu kişi, şu anda sahip olduğun en yakın dostunuzdan daha değerli olacak. Bu dönemi düşünceyle bekleyin; ve onun hatalarına karşı çıkmanız gerekebilirken, onu kişisel olarak sonsuza dek Mesih'te esenlik bulacak bir ruh olarak görün.

“En yakın dostumdan daha değerli” deyin. Bu nasıl mümkün olabilir? Sonsuzluğun ışığında mümkün olabilir çünkü o da Mesih’in adına öldüğü insanlardan biridir. (Romalılar 14:15)

Newton'ın sözlerini tekrar okuyun (bu metin hızlıca sindirilemeyecek kadar doludur). Bu paragraf, insanı günahını fark etmesini sağlayacak kadar dolu bir bilgelikle yoğurulmuştur. Birçok kez bu sözleri okudum ve özellikle eleştirildiğim zamanlarda tekrar okumayı düşünüyorum. Bu bakış açısı eleştiriye olan tutumunuzu değiştirebilir.

3. Eleştiren kişi imanlı değilse Mesih’e ihtiyacı olan biri olduğu için şefkatle yaklaşın.

Ancak kişi imanlı değilse, Tanrı'ya ve lütfuna düşmanlık içinde bir pozisyonda olduğunu varsayabiliriz (ki iyi bir kanıt olmadan kabul etmemeniz gereken bir varsayım), o zaman onu öfkenizden çok merhamet etmeniz söz konusu olacaktır.

Newton'ın üç noktası, pastör için paha biçilmezdir:

- Seni eleştirenler için dua et: Bu senin yüreğini onlara karşı yumuşatacaktır.
- En sert eleştiren kişinin bile -eğer bir Hristiyan ise- bir gün en yakın dostunuzdan daha yakın olacağını unutmayın.
- Eleştiren kişi imanlı değilse, en önemli ihtiyaçları olan şeyi yani Tanrı'nın değiştiren lütfunu gösterin.

Dürüst olmak gerekirse, bu 250 yıllık mektup sanki bana yazılmış gibi hissediyorum. Mektup, eleştiri zamanlarında ve

hemen ardından gelen ayartmalarda kalbime kişisel olarak rehberlik etti ve yön verdi.

Eğer hayatınızın bir noktasında kişisel eleştirilere maruz kalmayı bekliyorsanız (ki kalmalısınız), Newton'un mektubunu yanınızdan ayırmayın. Bu mektup size eleştirmeninizle ilgili ilahi bir bakış açısı sunacak; bu bakış açısı onlara yönelik algınızı dönüştürebilecek, onlar için yapacağınız dualara yön verebilecek ve onlara karşı tutumunuzu değiştirebilecektir.

8 NEDEN SADIK PASTÖRLER ELEŞTİRİLİR

Büyük reformcu ve pastör John Calvin eleştiriye yabancı değildi. Bir biyografi yazarı, Calvin'in "evi önünde onu nehre atmaya ve tüfekleriyle vurmaya hazır kalabalığın sesine yabancı olmadığını"¹⁰ bildiriyor. Aslında, Calvin'in hayatının sonlarına doğru şu sözleri bir grup pastöre söylediği bildiriliyor: "Burada sürekli olarak tartışmaların içinde yaşadım. Akşamları evimin önünde kırk veya elli arkebüz atışıyla selamlandım."¹¹ Bir arkebüz, her atışında *patlama* ve büyük bir duman bulutu çıkaran büyük bir uzun namlulu tüftür. Elli el ateş ediliyormuş! Gerçekten eleştirilmiş olduğunuzu mu düşünüyorsunuz!

Daha önce eleştirilmiştim fakat bugüne kadar hiç bu şekilde tehdit edilmedim.

Ancak Calvin, şiddetli muhalefetin ortasında sadık bir şekilde hizmet etti, çünkü buna hazırlıklıydı. Sadık pastörlerin eleştirileceğini anlıyordu.

Bu bilgelik, onun 1. Timoteos 5:19'daki yorumundan aşağıdaki alıntıda görülebilir:

Rab'be sadık öğretmenlerden daha fazla iftira ve hakaret altında kalmış olanı yoktur. Bu, görevlerinin zorluğundan kaynaklanmıyor. Sadece, bu görev o kadar zordur ki bazen

yalpalarlar, sarsılırlar, tökezlerler veya yanlış bir adım atarlar, bu nedenle kötü insanlar onlara karşı birçok saldırı fırsatı bulur; aynı zamanda, görevlerini tamamen yerine getirip en küçük bir hata yapmasalar bile, binlerce eleştiriye maruz kalmaktan kaçınamazlar.

Bu gerçekten de Şeytan'ın, hizmet eden kişilerin sevincini çalmak için kullandığı bir taktiktir. Bu yöntemi kullanarak masum insanların adını lekelemiyor ama aynı zamanda Tanrı'nın kutsal öğretisinin otoritesini zedeleniyor...

Herhangi bir pastör daha samimi bir şekilde Mesih'in krallığını ilerletmeye çalıştığı zaman, üzerine nefret saçılır ve üzerine yöneltilen saldırılar daha vahşi hale gelir. Ve sadece bu değil, adlarına yapılan herhangi bir suçlama, kelimenin tam anlamıyla kanıtlanmış gibi kabul edilir. Bu, onlardan daha yüksek bir dürüstlük standardı beklenmesi nedeniyle değil; Şeytan, insanları pastörün kimliğini araştırmadan saldırmaya teşvik ettiği için gerçekleşir.¹²

Bu sözleri yazan adam, bu sözleri yazdığı sırada “sürekli düşmanlıkla” karşı karşıyaydı, evinin önünde silah ateşleniyordu ve boğdurulma tehdidi altındaydı. Eğer bu Calvin'in karşılaştığı eleştiri ise, hiçbir pastör eleştirildiğinde şaşırılmamalıdır. En sadık pastörler bile eleştirileceklerini bilmelidir.

Bunu bilmek, pastörü bir dizi tuzaktan koruyacaktır. Elbette, kendimden acımam gerektiğini söylemiyorum. İnsanlar bana kötü ve yanlış şeyler söyledikleri için kendime acımam

gerekmez. Bu, hayatımda gururun varlığının bir başka kanıtı olurdu.

Deneyimlediğim eleştiriye gelince, bu... şey, Calvin'in deneyimlediği şeye göre utanılacak bir eleştiri aslında.

Ancak eleştirilere ve karşıtlıklara rağmen, Calvin devam etti.

Siz de devam etmelisiniz.

9

KENDİMİZE FAZLA DEĞER VERMEK

Kendimi nasıl algıladığım, kişisel eleştiriye nasıl kabul ettiğim ve nasıl yanıt verdiğim konusunda büyük bir fark yaratır.

Bir pastör eleştiri ve düzelti alırken, ayartı kesinlikle uzakta beklemez. Deneyimlerime göre kendimi ne kadar değerli görüyorsam, ayartı da o kadar yakındır. Eleştiri kendime koyduğum yüksek değerle çelişir. Dolayısıyla günahkâr bir şekilde cevap vermeye ayartılırim.

Elçi Pavlus'un eleştiriye nasıl yanıt verdiğine dair çok farklı bir örnek var.

2. Korintliler'de, kendisi için oldukça kişisel olan bu mektubun 10-13. bölümlerinde ona yöneltilen eleştirilere yanıt verir. Kendini, inanılmaz kişisel deneyimleriyle veya kiliseye yıllarca hizmet ettiği gerçeğiyle savunabilirdi. Ancak kişisel eleştiriye şu türden sözlerle yanıt vermeyi tercih etti:

Övünmek istesem bile akılsız olmayacağım. Çünkü gerçeği söylemiş olacağım. Ama **kimse beni gördüğünden ya da işittiğinden daha üstün görmesin** diye övünmekten kaçınıyorum. (2. Korintliler 12:6)

Bu metni tekrar ve tekrar okumak gerekir. Belki de ilk seferde Pavlus'un anlatmak istediğini anlamadınız (mesela ben kesinlikle anlamamıştım), bu nedenle aşağıda Dr. Don Carson'ın bu metnin tam ağırlığını anlamanıza yardımcı olabilecek bir yorumu bulunmaktadır:

Dikkat çeken şey, Pavlus'un duruşunun kendi duruşumuzdan ne kadar farklı olduğudur. **Bugün birçok Hristiyan, hatta Hristiyan liderler, insanların kendileri hakkında çok az şey düşünmelerinden korkarlar.** Birisi, özellikle de kendisinden daha kıdemsiz birisi, kendilerinden daha fazla övüldüğünde hızlı bir şekilde sinirlenirler. Ancak **Pavlus, insanların kendisi hakkında çok fazla şey düşünmesinden korkuyordu.**¹³

Pavlus, insanların kendisi hakkında çok fazla şey düşünmesinden korkuyordu mu!? Bu kesinlikle benim empati kuramadığım bir korku. Çoğu zaman endişem, insanların benim hakkımda çok az şey düşündüğüdür. Kendime koyduğum yüksek değere katılmadıklarını düşünmek beni endişelendirir.

Ancak her pastörün nihayetinde kendi yüreğinde cevap vermesi gereken soru şudur: *İnsanların benim hakkımda çok düşük bir değerlendirmeye sahip olmasından mı yoksa çok yüksek bir değerlendirmeye sahip olmasından mı endişe ediyorum?* Kişisel düzeltiye nasıl yanıt verdiğim, genellikle hangi endişenin yüreğimi yönettiğini gösterir.

İlk endişe yürekteki gururun varlığına işaret eder.

İkinci endişe yalnızca Tanrı'nın etkin lütfuyla açıklanabilir.

10 ELEŞTİRİ AYIRT ETME

Bu seriye başlarken kişisel eleştirinin kutsallaşma sürecinin bir parçası olduğunu ve Tanrı'nın putları açığa çıkarmak ve pastörün alçakgönüllülüğünde büyümesini hızlandırmak için kullandığı bir araç olduğunu yazmışım. Bu, serinin büyük bir kısmında üzerinde durduğum bir konu oldu. Ancak bu vurgu yanlış anlaşılabilir ve bu seriyi okuyan bir pastörün aldığı her eleştirinin doğru veya dikkate değer olduğu sonucuna varmasını istemiyorum. Aslında, bazen eleştiriye sadece görmezden gelmek bilgece ve uygun olabilir.

Çünkü bir pastörün rolü halka açık bir rol olduğundan, eleştiriye daha sık maruz kalması kaçınılmazdır (1. Timoteos 5:19'de varsayılan bir önerme). Eleştirinin bazıları yapıcı olacak ve bazıları, ne yazık ki, daha az yapıcı olacaktır. Aslında, eleştiri bazen, gizli kişisel bir amacı olan, kendi günahkâr motivasyonlarının farkında olmayan bir kişiden gelebilir. Eleştirmen, pastörü veya kilisesini düzeltme görevine sahip olduğuna inanabilir. Ve bu temelsiz suçlamaları kişisel olarak pastöre ifade etmek yerine kilisedeki diğer insanlara dedikodu ve iftira yoluyla ifade edebilir veya muhtemelen sosyal medyadan ifade edebilir. Bu seride zaten keşfettiğimiz gibi, bu tür eleştiri türü internet öncesine kadar uzanıyor, ancak internetin anonimliği kişinin kişisel hesap verebilirliği olmadan temelsiz suçlamalar veya dedikodu yayması için kolay bir temel oluşturmaktadır.

Peki bir pastör bu tür eleştiriye nasıl yanıt vermelidir? Sizi şaşırtabilir, ancak Thomas Nelson Yayınevinin başkanı ve CEO'su Michael Hyatt, basitçe görmezden gelmeyi öneriyor. Bu, “Dostlar, Eleştirmenler ve Alaycılar”¹⁴ başlıklı makalesindeki sonucunda vardığı bir kanıdır. Makalede, Hyatt, üç tür eleştiri arasındaki farkı ayırt etme konusunda önerilerde bulunuyor.

İlk olarak, bazı eleştiriler **gerçek dostlardan** gelecektir:

Tüm eleştiriler kötü değildir. Tanrı bize karşı farklı fikirde olan herkesi baştan savmamıza izin vermesin. Rab “Dostun açtığı yara faydalıdır” (Süleyman’ın Özdeyişler 27:6) der. Bazı insanlar hayatlarımızı kurtarmak için buradadır. Lider olarak, bu tür insanların konuşabilmesi için güvenli bir ortam yaratmak işin numarasıdır.

İkinci olarak, bazı eleştiriler **dürüst eleştirmenlerden** gelecektir:

Bazı insanlar sizinle aynı fikirde olmadıklarına karar verir ve bu fikirlerini açıkça ifade ederler. Kötü niyetli değillerdir. Sizi yok etmek istemezler. Sadece sizinle aynı fikirde değiller. Bu sorun değildir. Farklı görüşlere izin vermeliyiz. Ayrıca, bundan bir şeyler de öğrenebiliriz. Bu, konuşmayı zenginleştirir. Bu insanlarla iletişim kurmalı ve kişisel olmaktan kaçınmalıyız. Herkesin bizimle aynı fikirde olması gerekmez.

Üçüncü olarak, bazı eleştiriler “**sağlıksız alaycılar**” olarak adlandırdığımız insanlardan gelecektir:

Bu insanlar, bir amacı olan insanlardır. Sizi incitmek veya en azından kendi amaçları için kullanmak isterler. Sizi kavgaya davet ederler. Ben en azından bu hafta üç tanesini deneyimledim. Sizinle alay ederler ve dalga geçerler. Mantıklı bir konuşma ortamı yaratmanıza izin vermezler. Onlarla yüzleşerseniz sizi sadece rahatsız ederler ve kaynaklarınıza sırt çevirirler. Bunu yaparken sizi eleştirebilirler veya iftira atabilirler. Yapabileceğiniz en iyi şey onları görmezden gelmektir... Onları asla tatmin edemezsiniz. Sadece çağırıldığınız işi yapmaya devam edin.

Yapıcı eleştirilerin çoğu gerçek dostlardan ve dürüst eleştirmenlerden gelir. Ancak ne yazık ki, “sağlıksız alaycılar” olarak adlandırılan kişiler de vardır. Bunlar, mantıklı olmayan eleştirmenlerdir ve benim deneyimime göre, eğer tamamen onlarla aynı fikirde değilseniz, tatmin olmayacak türden insanlardır. Bu nadir durumlarda Michael Hyatt'ın tavsiyelerinin bilgece olduğuna inanıyorum.*

Alaycı için daha Kutsal Kitapsal bir terim olduğuna inanıyorum, bu da “*kavgacı*” terimidir. Süleyman'ın Özdeyişleri kitabı sık sık tartışmacı ve kavgacı kişilerden (örneğin Süleyman'ın Özdeyişleri 17:14, 20:3, 22:10, 26:20–21 gibi) bahseder. Konuyla ilgili çalışmasında Kevin

---

*Burada bir nitelendirme yapmam gerekiyor. Bir pastörün, özellikle asılsız olduğu, kiliseye şüphe tohumları ektiği ya da cemaatin büyük bir yüzdesini olumsuz etkilediği durumlarda, yanlış bir suçlamayı kamuoyu önünde ele almasının akıllıca ve uygun olduğu durumlar olabilir. Bu durumda bir pastörün suçlamayı kamuoyu önünde dile getirmesi çok uygun olacaktır. Ancak benim deneyimlerime göre bu durum oldukça nadirdir.

DeYoung, kavgacı kişiyi gereksiz tartışmaları başlatan kişi olarak tanımlar, bunlar sevgi dolu bir uyarının veya prensipli inançların ürünü olmayan tartışmalardır.¹⁵ Kavgacı kişi, “her küçük alevın üzerine benzin dökmeyi” sever, yani çatışmanın her küçük kıvılcımını daha da büyütmeye çalışır. Ve ne yazık ki, çok sık olarak kavgacı kişi kilisede Hristiyan olduğunu iddia eden vaizlerden oluşur.

Şükürler olsun ki -nispeten konuşmak gerekirse- kavgacı kişilerin sayısı azdır. Ama varlar. Gerçekte, çoğu insan gerçek dostlar veya dürüst eleştirilenler olacaktır. Gerçek dostlarınızın eleştirisini göz ardı etmeyin. Dürüst eleştirilenlerin eleştirisini göz ardı etmeyin. Ancak kavgacı alaycıların mantıksız eleştirisini göz ardı edin.

Yüreğinizi Göz Ardı Etmeyin

Sağlıksız alaycılar göz ardı edebilirsiniz, ancak asla kendi yüreğinizi göz ardı etmeyin.

Özellikle yanlış eleştiri veya sahte suçlamaların kurbanı olduğunuzda, kendi yüreğinizde neler olup bittiğine özel dikkat göstermelisiniz. İşte nedeni. Sıklıkla içerisinde ayartı gizlidir. Alaycılara oldukça aşına olan pastör Tim Keller bu durumu akıllıca açıklar.

Pastörün yüreğiyle ilgili şu sözleri kaleme alır,

Eleştirinin, sizi hiç tanımayan birinden gelmesi (ve bu sıklıkla internet üzerinde böyledir) durumunda eleştiri tamamen haksız ve derinlemesine yanlış olabilir. Ben de sık sık sahip olmadığım görüşlerim (ve nedenlerim) için eleştiriliyorum. Bu tür bir

durumda, eleştirmenlerinizin ne kadar yanıldığını gülerek alay etmek daha da kolay olabilir. “Ne kadar acıklı...” demek isteyebilirsiniz.

Bunu yapmayın.

Eleştirmeninizin eleştirisinde en ufak bir doğru parça olmasa bile, düşüncelerinizde onları alaya almayın. İlk olarak, kendi hatalarınızı, aptallıklarınızı ve cahilliğinizi geçmişte yaşadığınız zamanları hatırlayın. İkincisi, Tanrı'nın lütfunun eleştirmende artırması için dua edin.¹⁶

Evet, sadece suçlayanları, alay edenleri ve kavgacıları göz ardı edin. Onlar için dua edin. Kendi yüreğinizi kontrol edin. Ve sonra yapmanız gerekeni yapmaya devam edin.

11

PASTÖRÜNÜZÜ ELEŞTİRMENİN (VE TANRI'YI YÜCELTMENİN) YOLLARI

Bu seride, pastör ve kişisel eleştiri konusunu ele alırken, kilise üyelerinin kendi pastörlerine düzgün bir şekilde eleştiri getirebilmelerini düşünmek önemlidir. Pastörler olarak buna ihtiyacımız var ve kilise üyelerinin soruları, endişeleri veya gözlemleri konusunda bize yaklaşımlarını mümkün olduğunca kolaylaştırmamız gerekiyor.

Peki, pastörünüzün dikkatine getirmek istediğiniz bazı eleştiriler varsa ne yapmalısınız? Ona nasıl alçakgönüllü ve sevgi dolu bir şekilde bu eleştirel gözlemi getirebilirsiniz? Pastörünüze ve Tanrı'ya aynı anda hizmet edecek şekilde nasıl yüceltebilirsiniz?

Bunlar mükemmel ve önemli sorulardır.

Ancak bu önemli konuyu kısa bir yazı içinde ele almanın sınırları olduğunu göz önünde bulundurarak, her durumu ele almak veya bu önemli konu hakkında tam kapsamlı öneriler sunmak mümkün değildir.

Bu kişisel eleştiri serisi, bir pastörü hizmetinden uzaklaştıracak günahları ele almak amacını gütmaz.¹⁷ Ele almayı denediğimiz şey, kilise üyelerinin, bir pastörün belirli bir vaazı, kilisenin yönlendirmesi veya bir pastörün kişisel

karakteri hakkında endişeleri olması durumunda pastörün farkında olmadığı bir konuda düşünceleri olmasıdır.

Aslında, bir pastörle etkileşimleriniz ve onunla aynı fikirde olmamanız muhtemelen bilgelikle ilgili bir mesele veya belki de kişisel tercih meselesi olacaktır.

Bu nedenle, aşağıdaki önerileri düşünmeye değer buluyorum.

Hizmete Motive Olmak

Belki de en önemli adım şudur: Birisine düzeltici yorumlar getirmeden önce, ona bu konuşmayı yapma konusundaki motivasyonumuzu incelemektir. Ve işte nedeni: Motivasyon her şeyi değiştirir. Kalbimi herhangi bir kendini beğenmişlik için incelemem ve şunu sormam akıllıca olacaktır: Bu kritik gözlemi papazımla paylaşma isteğim ona hizmet etme arzusundan mı kaynaklanıyor? Amacımızın alçakgönüllü ve kurtarıcı olduğunu varsaymamalıyız. Amacımız pastörümüze hizmet etmek olmalıdır, onu azarlamak değil.

Kendimi veya başkalarını düzelten bir yorum yapmadan önce kalbimi hazırlamak için etkili bulduğum bir yöntem, Tanrı'nın yaşamımdaki lütfunun kanıtlarını düşünmektir. Ruh'un meyvesini (Galatyalılar 5:22–23) ve Ruh'un armağanlarını (1. Korintliler 12:4–11, 27–31; Efesliler 4:11–16; 1. Petrus 4:10–11) inceleyin. Ardından, pastörünüzün hayatını inceleyin ve Tanrı'nın işini gördüğünüz yerleri dikkatlice düşünün. Pastörünüze teşekkür edin ve onun yaşamındaki lütfu taze bir farkındalık yaratın. Ayrıca onun için dua ederek, yüreğinizi ona karşı yumuşatabilirsiniz.

Sonra, onun için dua edin. Pastörünüz ve taşıdığı türlü türlü yükler için dua ettiğinizde, ona karşı olan tutumunuz yumuşar.

Kişisel Olarak Görüşün

Çeşitli nedenlerle, pastörünüze eleştiri yazılı bir şekilde iletmenin akıllıca olmadığını düşünüyorum. Yazmak, buluştuktan daha kolaydır. Ancak bu, dürüst olmamız gerekirse eleştirimize verilecek tepkiden korkarız. Konuşmak, pastörünüzle veya herhangi biriyle iletişim kurarken yazılı iletişime göre daha iyi bir seçenektir.

Yazılı iletişim ile karşılaştırıldığında yüz yüze konuşmanın sayısız avantajı vardır. Konuşmada sorular sorabilir, konular konuları açabilir, pastörünüzü çekebilir ve onun perspektifini duyabilirsiniz. Birini düzeltirken, kendi perspektifimin sınırlı ve algılarımın hatalı olduğunu biliyorum. Bu konuşma sırasında pastörüne endişelerimi iletebilirim ve perspektifimin hatasız olduğunu varsaymam. (Süleyman'ın Özdeyişleri 18:13)

Yüz yüze konuşma aynı zamanda pastörünüze yüz ifadelerinizi gözleme ve ses tonunuzu duyma fırsatı verir ki bu ikisi de etkili iletişim için kritik öneme sahiptir.

Gözlemlerinizi Sunun

Bu yazıda “gözlemler” kelimesini kullandım. “Gözlem” kelimesiyle, pastörünüze ifade veren bir savcı gibi yaklaşmadığınızı kastediyorum. Ona karşı suçlamalar ve

ithamlar getirmek yerine, kişisel gözlemlerinizi -yani gözlemlendiğiniz bir şeyi- sunuyorsunuz.

Suçlama ile gözlem arasında çok önemli bir fark vardır. İlki, gururlu ve kırgın bir yüreğin meyvesidir; ikincisi ise Müjde tarafından alçaltılmış ve algıların yanılabilceğinin farkında olan bir yüreğin meyvesidir.

Bunun farkına varmak iki önemli şeyi görmeme yardımcı olacaktır: (a) eleştirilerimde yanılıyor olabileceğim ve (b) eleştirilerimin sandığım kadar önemli olmayabileceğidir. Meselelere bu tür bir alçakgönüllülükle yaklaşmak, sizi pastörünüzle suçlamalarla değil, sorularla gelebilecek bir konuma getirecektir.

Başarılı Olma

Peki, başarılı bir buluşma neyi içerir? İlk olarak, pastörünüze yaklaşarak ve onunla bu konuşmayı yapmak için bu kadar özen gösterdiyseniz, başardınız demektir. Ve eğer pastörünüz size dinlediğini ve gözlemlerinizi düşünmeye zaman ayırdığını gösterdiyse, o da başarılı olmuştur. Onun tüm yorumlarınıza hemen katılmasını veya onlara hemen yanıt vermesini beklemeyin. Onun için eleştiriye gerekli zamanı dua etmek, düşünmek, eşi ve arkadaşlarıyla konuşmak için vermesine izin verin.

Ancak eğer pastörünüzün hemen yanıt vermemesi veya sizinle aynı fikirde olmaması sizi rahatsız ediyorsa, o zaman belki de kendi kalbiniz açığa çıkmıştır ve belki de niyetleriniz düşündüğünüz kadar saf değildir. Bu durumda, kendinizi Tanrı'ya alçakgönüllü bir şekilde teslim etme ve pastörünüzü Tanrı'ya emanet etme fırsatınız olur.

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

Sonuç olarak, pastörünüze kişisel olarak görüşerek, ona gözlemlerinizi açıkça ve sevgiyle ileterek başarılı bir hizmette bulunmuş ve Tanrı'yı onurlandırmış olursunuz.

DİPNOTLAR

*LİNKLER KİTABIN ORJİNALİNDEN ALINDIĞI İÇİN
BAZI LİNKLER ÇALIŞMAYABİLİR.*

1. *The Practical Works of the Rev. Richard Baxter*, vol. 14, *The Reformed Pastor* (London: Paternoster, 1830), 64-65.
2. <http://www.buildingchurchleaders.com/articles/2010/howdoyoutakecriticism.html>
3. William P. Farley, "The Poison of Self-Pity," *The Journal of Biblical Counseling* (Summer 2007), 17.
4. *Letters of John Newton* (Edinburgh: Banner of Truth, 1869/2007), 377.
5. Derek Kidner, *Proverbs* (IVP, 1981), 36.
6. John A. Kitchen, *Proverbs* (Christian Focus, 2006), 206.
7. Carolyn'den bahsetmişken, 2008 yılında yayınladığımız bir blog yazısında aynı konuyu (fakat eşinin bakış açısından) harika bir şekilde ele aldı. Yorumlarını buradan okuyabilirsiniz: <http://www.sovereigngraceministries.org/blogs/cj-mahaney/post/how-to-help-your-husband-when-hes-criticized.aspx>
8. Charles Spurgeon, sermon, "David Dancing before the Ark because of His Election," in *The Metropolitan Tabernacle Pulpit Sermons*, vol. 35.
9. John Newton, *The Works of John Newton* (London: 1820), 1:268–269. Online here: http://www.opc.org/nh.html?article_id=217/
10. Parker, *Portrait of Calvin* (Oxford, 1989), 29.

PASTÖR VE KİŞİSEL ELEŞTİRİ

11. John Dillenberger, *John Calvin: Selections from His Writings* (Anchor Books, 1975), 42.
12. Calvin, *The Second Epistle of Paul the Apostle to the Corinthians and the Epistles to Timothy, Titus and Philemon* (Eerdmans, 1996), 263.
13. D. A. Carson, *Basics for Believers: An Exposition of Philippians* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 1996), 80.
14. <http://michaelhyatt.com/friends-critics-and-trolls.html>
15. <http://thegospelcoalition.org/blogs/kevindeyoung/2011/02/24/distinguishing-marks-of-aquarrelsome-person/>
16. <http://www.buildingchurchleaders.com/articles/2010/howdoyoutakecriticism.html>
17. Burada pastörel hizmette diskalifiye edici günah ile diskalifiye edici olmayan günah arasındaki ayırım hakkında daha fazla bilgi için şu kitabı inceleyiniz: *Preaching the Cross* (Wheaton, IL: Crossway, 2007), sayfa 122–124.

“Eğer bir pastörseniz, eleştirilere ve düzeltilere maruz kalacaksınız. Bu kaçınılmazdır, buna hazırlıklı olmalıyız ve bu eleştiri (hem dostlardan hem de dost olmayanlardan) kesinlikle hayati önem taşır. Çoğu zaman eleştirilere alçakgönüllü tepki vermediğim için pişmanlık duyuyorum.

Dolayısıyla gelecek hafta boyunca “Pastör ve Kişisel Eleştiri” serisinde bu konuyla ilgili düşüncelerimi, Kutsal Kitapsal değerlendirmelerimi ve kişisel deneyimlerimi paylaşacağım.”

C. J. MAHANEY, *Sovereign Grace Church of Louisville*'de Pastör olarak hizmet etmektedir. *Alçakgönüllülük: Gerçek Büyüklük ve Çarmık Merkezli Bir Hayat Yaşamak* kitapları da dahil olmak üzere birçok kitabın yazarıdır. C. J. ve eşi Carolyn'ın, evli üç kızı, evli bir oğlu ve on iki torunu vardır.

